

Yokluğunda da Sen

— keskin2011 · 20 Mart 2014

bu gün son kez bir dilek tuttum
sana aşkımıza dair bir umut
mutluluğu en son yaşadığım anı unuttum
diyorsun ya unut herşeyi silbaştan
kolay mı bu kadar sanıyorsun
kırdı kalemim hükmüm verildi bilmiyorsun
acım çok taze yanıyor canım
kara kitapta bilmem daha ne yazıyor
salaş bir meyhanede tahta masada
ararım seni kadehler de olmasan da yanımda
simli dudak izlerinde
hani sana anlatacaklarım var demiştim
sen ise sahimi deyip gülmüştün
işte o zaman
senle olan hayallerimi ertelemiştin
geldiğin gibi sessizce çekip gitmiştin
arkana bakmadan veda etmeden
ben gözlerine her baktığımda
alamam kendimi dalar giderim
geçerim kendimden
kulağıma fısıldamıştın ya titreyerek
zaman diyerek
çekip de gidişin kahretti
arkandan haykırsam ağlasam duyar mısın
ses versem bulur musun beni
bıraktığın yerde dün gibi
çocukça bir aşkı diyerek gittin
sen sevmeyi değil ayrılığı seçtin

Refik

20.03.2014

İstanbul